

РЯБОВОЛ Лілія
*доктор педагогічних наук, професор,
головний науковий співробітник відділу суспільствознавчої освіти
Інституту педагогіки НАПН України, Київ, Україна*

ПРАВОВЕ ЗНАННЯ У ЗМІСТІ ІНТЕГРОВАНИХ КУРСІВ ІСТОРІЇ ТА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ: СОЦІАЛЬНА ЦІННІСТЬ ПРАВА

У рамках різних правових сімей/ правових цивілізацій, в основі кожної з яких є відповідні цінності, у тому числі правові, виокремилися відповідні підходи до розуміння сутності права та його значення. Прихильники першого підходу не визнають право як явище культури відповідного народу, не сприймають право та права людини як цінність, іманентну складову культури, натомість, розглядають їх як перешкоду на шляху до становлення суспільної общини, комунізму. З позицій другого підходу, право – елемент культури, цінність, завдяки якій забезпечується правопорядок у соціумі з врахуванням інтересів особистості й створенням умов для реалізації її можливостей.

Вітчизняна юридична наука, яка сьогодні розвивається під впливом кращих здобутків європейської юриспруденції, розглядає право як феномен сучасної цивілізації, складне, багатоаспектне явище, органічну частину культури певного соціуму, приділяючи особливу увагу ціннісному потенціалу права. Так, А. Кучук, підкреслюючи перевагу такого підходу, виокремив відповідний принцип, згідно з яким, право – цінність/ ціннісна категорія, форма відображення і спосіб втілення людських цінностей [2, с. 18]. Фахівці акцентують саме на соціальну цінність права. Більше того, А. Саміло розглядає її як істотну ознаку права, що характеризує його як унікальне суспільно корисне явище. Цінність права вчений тлумачить як його здатність бути метою і засобом задоволення соціально справедливих потреб індивідів та суспільства в цілому, утверджувати справедливі й гуманні засади у взаємовідносинах особи та влади, бути тією силою, що протистоїть свавіллю [4, с. 52]. Право впорядковує суспільне життя, забезпечує досягнення суспільної злагоди, дотримання балансу інтересів різних суб'єктів, безпеку людини і суспільства. Воно є одним з найважливіших надбань людства, отже, його необхідно сприймати саме крізь призму соціальної цінності, суголосні й інші дослідники цієї проблеми. У сучасному світі право – фундаментальна цінність, оскільки, постає як гарантія збереження й розвитку цивілізації [6, с. 101].

Виокремлюють різні аспекти соціальної цінності права як складної, комплексної категорії: безпосередньо соціальна цінність; інструментальна / службова цінність; цінність права як соціального явища; історико-культурна цінність права. Безпосередньо соціальну цінність О. Скакун вбачає у здатності права вирішувати проблеми в суспільстві правовими засобами, розвивати ті відносини, в яких зацікавлені окремі індивіди і суспільство в цілому, вносити стабільність і порядок у суспільні відносини, а також забезпечувати соціальний захист громадян. Інструментальну / службову цінність права вчена розглядає як

один із виявів його загально-соціальної цінності, оскільки, право – регулятор суспільних відносин, інструмент для вирішення різних завдань, у тому числі, забезпечення функціонування соціальних інститутів, соціальних благ [5, с. 228].

Безпосередньо соціальну й інструментальну цінність права визначають також, виходячи з того, що право – універсальний загальноновизнаний засіб встановлення й забезпечення суспільно необхідного порядку, охорони соціальних цінностей, розв'язання соціальних конфліктів різного масштабу, дотримання балансу суспільних та особистих інтересів, а також механізм реалізації цих інтересів [6, с. 101]. Така наукова позиція вітчизняних фахівців узгоджується з підходом, сформованим в європейській правничій науці, яка, не допускаючи надмірної «догматизації» чи «теоретизації», розглядає право як засіб упорядкування суспільних відносин та створення стану правової захищеності особи, встановив А. Кучук [2, с. 11-12].

Щодо цінності права як соціального явища, О. Скакун вбачає її у тому, що право має глибокий особистісний зміст, постає як міра свободи в суспільстві, при цьому, виражає справедливу й рівну міру свободи, вважає [5, с. 228]. Історико-культурну цінність право має постільки, поскільки є невід'ємним компонентом світової культури й результатом еволюції людини в процесі боротьби за свободу, рівність і справедливість [7, с. 101].

Перелічені аспекти цінності права знаходять свій вияв у площинах загальнолюдського, загальносоціального й особистісного.

Зрозуміти соціальну цінність права – означає усвідомити, розкрити його позитивну роль для особистості й суспільства, акцентує Г. Волинка. Соціальну цінність права вчений вбачає у тому, що: за допомогою права забезпечується загальний стабільний порядок у суспільних відносинах; завдяки праву досягається визначеність, точність у самому змісті суспільних відносин; втілюючи спільну (узгоджену) волю учасників суспільних відносин, право сприяє розвитку тих відносин, в яких зацікавлені як окремі індивіди, так і суспільство в цілому. Крім того, право впливає на поведінку та діяльність людей шляхом узгодження їхніх специфічних інтересів, забезпечує можливість нормальних активних дій людини шляхом перешкоджання незаконним втручанням у сферу її правомірної діяльності. У цивілізованому суспільстві право забезпечує оптимальне сполучення свободи й справедливості, є основою формування головних інститутів громадянського суспільства, як: ринкова економіка, багатопартійна політична система, демократична виборча система, вільні засоби масової інформації, правова держава. Нарешті, право – єдино можливий цивілізований засіб вирішення проблем міжнародного й міжнаціонального характеру, основа формування світового правопорядку, ефективний інструмент досягнення соціального миру, зняття напруги у суспільстві [1, с. 100; 4, с. 53].

Соціальна цінність, роль і призначення права розкриваються в його функціях як основних напрямках його впливу на суспільне життя. Оскільки право покликане забезпечувати інтереси всіх членів суспільства й кожного з них, саме його функції, як вказує Н. Оніщенко, відображають легітимність діючої влади, загальносоціальну спрямованість діяльності держави. Отже, право – найбільш

ефективний соціальний регулятор [3, с. 7].

Загалом ціннісний потенціал права розкривають як загально-соціальні, так і спеціально-юридичні його функції, однак, передусім – загальні, через які право впливає на суспільну свідомість, формуючи ціннісні орієнтири, створюючи певний вимір соціальної взаємодії, в якому можливе, належне й заборонене в людських вчинках знаходять своє чітке окреслення.

Список використаних джерел:

1. Волинка К. Г. Теорія держави і права : Навч. посіб. К.: МАУП, 2003. 240 с.
2. Кучук А. М. Феномен правового поліцентризму: загально-теоретичний і методологічний аспекти : автореф. дис. докт. юрид. наук : 12.00.01. Івано-Франківськ, 2017. 38 с.
3. Оніщенко Н. М. Проблеми поняття, сутності та природи права. *Часопис Київського університету права*. 2009. № 4. С. 4-9.
4. Саміло Г. О. Актуальні проблеми теорії права : Навчальний посібник. Запоріжжя: Просвіта, 2014. 216 с.
5. Скакун О. Ф. Теорія права і держави : підручник. К. : Алерта, 2021. 528 с.
6. Теорія держави і права : навч. посіб. для підгот. фахівців з інформ. безпеки / О. О. Тихомиров, М. М. Мікуліна, Ю. А. Іванов та ін. ; за заг. ред. Л. М. Стрельбицької. Київ : Кондор-Видавництво, 2016. 332 с.

САМІЛО Ганна

кандидат юридичних наук, доцент кафедри конституційного, адміністративного та трудового права НУ «Запорізька політехніка»

ЦІННОСТІ В СУЧАСНОМУ ПРАВІ

З моменту виникнення держави та права як явищ, що забезпечують стабільність суспільства, унікальна цінність права та його значення для суспільства були закріпленою аксіомою, що підтверджувалось великою кількістю досліджень та наукових праць. Але на сучасному етапі розвитку суспільства, в якому панує інформаційний простір, необхідно поліпшити ставлення до права як до головного регулятора суспільних відносин та привернути необхідну увагу до його цінностей та сутності. Право є загальнолюдською цінністю. Саме крізь призму правових цінностей, можна зрозуміти суть природного та позитивного права, їх зв'язок із світоглядним, теоретичним і практичним рівнем цивілізації і життям окремої людини.

Право, як і будь-яке інше явище, створене людиною, володіє власним історичним, моральним, соціальним підґрунтям. Воно покликане охороняти та забезпечувати ті цінності, які були закладені в першооснову правової системи держави – Конституцію. Правова система кожної держави відповідає рівню розвитку, формам, принципам та характеру його суспільства, а також іншим важливим факторам, таким як віросповідання основної частини суспільства,